

A8-0201/2015

22.6.2015

***

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Peter van Dalen

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
ZWIĘZŁE UZASADNIENIE	6
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	10
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ	13
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	16

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (15848/2014),
  - uwzględniając projekt Protokołu między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (15849/2014),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody złożony przez Radę na mocy art. 43, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) i art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0003/2015),
  - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci, art. 99 ust. 2 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Budżetowej (A8-0201/2015),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
  2. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republici Zielonego Przylądka.

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Republika Zielonego Przylądka to państwo złożone z archipelagu wysp na wschodnim Atlantyku, położone 375 mil na zachód od Senegalu i Mauretanii. Składa się ono z 10 wysp i 5 wysepek. Posiada ograniczone zasoby surowców naturalnych i słodkiej wody. Republika Zielonego Przylądka to była kolonia Portugalii. Uzyskała niepodległość w 1975 r. i wchodzi w skład grupy państw AKP, dzięki czemu korzysta z dorobku umowy z Kotonu. Od 2008 r. Republika Zielonego Przylądka nie jest zaliczana do krajów najslabiej rozwiniętych (kraje LDC) i dlatego nie przysługuje jej już taki sam poziom wsparcia publicznego na rzecz rozwoju ani system preferencji związany ze statusem kraju LDC. Może jednak eksportować do UE w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych plus (GSP Plus). W 2012 r. wskaźnik rozwoju społecznego Republiki wynosił 0,586, plasując ją na 131 miejscu w skali świata (UNDP, 2013). Gospodarka Republiki Zielonego Przylądka jest słabo zróżnicowana, lecz kraj cieszy się coraz większym rozwojem turystyki.

Pod koniec lat dziewięćdziesiątych zasoby rybne szelfu 10 wysp szacowano na 18 000 ton. Od tamtego czasu nie przeprowadzono ocen. Oceaniczne zasoby ryb pelagicznych szacuje się na 25 000 ton. Brak regularnych ocen zasobów utrudnia oszacowanie ich wielkości i potencjału połowowego.

Na wodach archipelagu Republiki działają 4 kategorie jednostek połowowych: 1. krajowe tradycyjne, komercyjne i na własne potrzeby; 2. krajowe półprzemysłowe; 3. zagraniczne, prowadzone w ramach umów o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską (UE) a Republiką Zielonego Przylądka; oraz 4. zagraniczne, prowadzone w ramach systemu dostępu opartego na licencjach prywatnych.

Umowa o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka została zawarta w dniu 24 lipca 1990 r. Od tego czasu wdrożono sześć protokołów, w tym trzy w ramach umowy o partnerstwie w sprawie połowów, która weszła w życie z dniem 1 września 2007 r.

Dnia 28 sierpnia 2014 r. negocjatorzy rozpoczęli pracę nad nowym projektem protokołu. Nowy protokół obejmuje okres czterech lat począwszy od dnia rozpoczęcia jego tymczasowego stosowania określonego w art. 15, tj. od dnia jego podpisania.

Analiza nowego Protokołu

Głównym celem protokołu do umowy jest przyznanie statkom Unii uprawnień do połowów w obszarze połowowym Republiki Zielonego Przylądka, w poszanowaniu najlepszych dostępnych opinii naukowych i zaleceń Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) i, kiedy jest to zasadne, w granicach dostępnej nadwyżki. Stanowisko negocjacyjne Komisji opiera się między innymi na wynikach oceny ex post poprzedniego protokołu przeprowadzonej przez ekspertów zewnętrznych.

Celem ogólnym jest zacieśnienie współpracy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka, aby ustanowić ramy partnerstwa na rzecz rozwoju zrównoważonej polityki rybołówstwa oraz odpowiedzialnej eksploatacji zasobów rybnych w obszarze połowowym

Republiki Zielonego Przylądka, leżące w interesie obu stron.

W protokole przewidziano uprawnienia do połowów dla:

- 28 sejnarów tuńczykowych (wcześniej 28),
- 30 takłowców powierzchniowych (wcześniej 35),
- 13 kliprów tuńczykowych (wcześniej 11).

Całkowitą wartość protokołu na okres czterech lat szacuje się na 3 300 000 EUR. Kwota ta zawiera trzy składniki:

1. 1 05 000 EUR rekompensaty finansowej za dostęp do zasobów:
  - roczna rekompensata finansowa wynosi 550 000 EUR w ciągu dwóch pierwszych lat oraz 500 000 EUR w dwóch ostatnich latach, i opiera się na pojemności referencyjnej w wysokości 5 000 ton, dla której kwotę związaną z dostępem określono na 275 000 EUR w pierwszych dwóch latach i 250 000 EUR w ostatnich dwóch latach;
2. 1 05 000 EUR wsparcia rozwoju sektorowej polityki rybołówstwa Republiki Zielonego Przylądka:
  - w wysokości 275 000 EUR rocznie przez dwa pierwsze lata oraz 250 000 EUR przez dwa ostatnie lata;
3. 1 200 000 EUR z tytułu opłat wnoszonych przez właścicieli statków:
  - opłaty są obliczane w następujący sposób: przez pierwsze dwa lata stosowania: 55 EUR za tonę złowioną w obszarze połowowym Republiki Zielonego Przylądka; przez dwa pozostałe lata stosowania: 65 EUR za tonę złowioną w obszarze połowowym Republiki Zielonego Przylądka.

Protokół przyczynia się również do lepszego zarządzania zasobami ryb i do ich lepszej ochrony dzięki wsparciu finansowemu (wsparcie sektorowe) na rzecz realizacji planów przyjętych na szczeblu krajowym przez państwo partnerskie, w szczególności w zakresie monitorowania i zwalczania nielegalnych połowów. Dodatkowo istnieją projekty na rzecz lokalnych rybaków, dotyczące bezpieczeństwa i ogólnego szkolenia.

Przewidywany jest intensywny dialog w sprawie planowania i wprowadzania polityki sektorowej. Wspólna analiza wyników, o której mowa w art. 3, także stanowi element tych środków kontroli. Ponadto w protokole przewidziano specjalne klauzule dotyczące jego zawieszenia, pod pewnymi warunkami i w pewnych określonych okolicznościach.

Strony protokołu uzgodniły mechanizm ścisłego monitorowania, aby zagwarantować zrównoważone wykorzystanie zasobów. Mechanizm ten ma się opierać w szczególności na cokuwartalnej wymianie danych dotyczących połowów rekinów. Jeżeli przekroczą one pułap 30% pojemności referencyjnej, wprowadzone zostanie ściślejsze monitorowanie. Jeżeli połowy rekinów przekroczą pułap 40%, w stosownym przypadku wspólny komitet przyjmie dalsze środki zarządzania.

Ponadto UE i instytuty naukowe Republiki Zielonego Przylądka przeprowadzą kompleksowe badanie na temat rekinów w tych wodach. Strony zgodziły się uwzględnić to badanie, a

wspólny komitet może podjąć decyzję o dostosowaniu systemu monitorowania w oparciu o jego wyniki.

Stanowisko sprawozdawcy

Uwzględniając szanse rozwoju gospodarki Republiki Zielonego Przylądka wynikające z lepszego wykorzystania dostępnych zasobów, zgodnie z zasadami zrównoważonego rybołówstwa i najlepszych praktyki w przemyśle, zdaniem sprawozdawcy nowa umowa i protokół są korzystne dla obu stron, i dlatego zaleca on PE udzielenie zgody.

Sprawozdawca zwraca uwagę na fakt, że w wyniku analizy poprzedniego protokołu, niektóre nowe aspekty umowy i protokołu wydają się obiecujące i są niezbędne:

- Nowy system monitorowania związany z 30- i 40-procentowym pułapem połowów rekina, który uruchamia dodatkowe środki, jest jednym z kroków w dobrym kierunku. Sprawozdawca zauważa jednak, że w latach 2011-2012 rekiny stanowiły 83% połowów unijnych taklowców w Republice Zielonego Przylądka, i spodziewa się, że pułapy te zostaną łatwo osiągnięte. Jeżeli tak się stanie, sprawozdawca ma nadzieję, że wyrażenie „w stosownym przypadku” nie zostanie wykorzystane jako wymówka, by zablokować niezbędne dostosowania.
- Strony zgodziły się utrzymać pojemność referencyjną, zmniejszając jednocześnie liczbę taklowców powierzchniowych (z 35 do 30). Ma to zmniejszyć połowy rekina, ponieważ to taklowce odpowiadają za szczególnie wysoki przyłów tego gatunku.
- Badanie dotyczące rekinów, jakie UE przeprowadzi wraz z instytucjami naukowymi Republiki Zielonego Przylądka, może przyczynić się do lepszej ochrony rekinów w przyszłości. Sprawozdawca ma nadzieję, że wspólny komitet odpowiednio dostosuje mechanizm monitorowania, jeżeli wyniki tego badania wskażą na taką potrzebę.

Sprawozdawca podkreśla oprócz tego, że analiza poprzedniego protokołu wskazuje na konieczność poprawy niektórych aspektów, uwzględniając między innymi, że:

- wdrożenie wsparcia sektorowego opóźnia się. Choć poziom realizacji jest zadowalający, trudno jest również określić wpływ europejskiego wsparcia sektorowego w porównaniu z innymi działaniami prowadzonymi w kontekście programów wsparcia uruchomionych przez innych partnerów działających na rzecz rozwoju, a w szczególności działaniami prowadzonymi w ramach Zachodnioafrykańskiego Regionalnego Programu Rybołówstwa w Republice Zielonego Przylądka (WARFP – CV, finansowanego przez Bank Światowy).
- W odniesieniu do gatunków odławianych przez taklowce wydaje się, że nie ma ryzyka nadmiernej eksploatacji. Jednak wyniki oceny skuteczności wskazują na to, że działalność unijnych taklowców – z wyjątkiem ram zarządzania dotyczących głównych docelowych gatunków rekina – nie w pełni odpowiada zasadom Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa; dotyczy to zwłaszcza zasady ostrożności i rad naukowców, którzy twierdzą, że szereg gatunków poławianych wraz z żarłaczem błękitnym (70% połowów) jest całkowicie wyeksploatowanych.
- Przegląd zgodności umowy o partnerstwie w sprawie połowów pokazuje, że spełnia ona oczekiwania operatorów statków, lecz grozi protestami opinii publicznej ze względu na docelowe połowy przez unijne taklowce rekinów zamiast włócznika i tuńczyka, jak to

miało miejsce kilka lat temu. Istnieje ryzyko pomylenia zagrożonych gatunków, które są rzadko poławiane przez unijne statki, z innymi gatunkami, takimi jak żarłacz błękitny.

- Należy wspomnieć szereg dodatkowych elementów retrospektywnej oceny. Najważniejsza jest potrzeba wprowadzenia logicznych ram interwencji, aby lepiej pokierować ocenami protokołu i zapewnić lepszą standaryzację. Należy je przeprowadzić zwłaszcza w odniesieniu do wsparcia sektorowego. Konieczne jest również przedłużenie okresu obowiązywania protokołów, aby uspołnić ocenę (która obejmuje obecnie jedynie jedną trzecią okresu obowiązywania protokołu), opracowanie kompendium tekstów prawnych i mechanizmów dotyczących połowów w Republice Zielonego Przylądka, aby zebrać wszystkie działania interwencyjne w ramy zrozumiałe dla wszystkich stron, a następnie sfinalizować i potwierdzić wszystkie uzgodnienia niezbędne do wdrożenia polityki rybołówstwa i odnośnych instrumentów.

Na koniec sprawozdawca oczekuje szeregu dalszych informacji od Komisji Europejskiej:

wzywa on Komisję do przedstawienia Parlamentowi protokołów i wniosków z posiedzeń wspólnego komitetu, przewidzianego w art. 9 umowy, oraz wieloletniego programu sektorowego, przewidzianego w art. 3 nowego protokołu;

wzywa Komisję, aby w ciągu ostatniego roku stosowania protokołu i przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie jego odnowienia przedstawiła Parlamentowi i Radzie pełne sprawozdanie z wdrożenia protokołu;

sprawozdawca apeluje do Komisji o informowanie Parlamentu o działaniach podejmowanych przez wspólny komitet w odpowiedzi na krytyczne badanie naukowe, jakie zostanie przeprowadzone zgodnie z art. 4 ust. 6 załącznika do Protokołu; podkreśla ponadto konieczność informowania Parlamentu o danych liczbowych dotyczących przyłówów rekina, które uznaje się za najbardziej kontrowersyjny punkt tej umowy i protokołu;

sprawozdawca wzywa Komisję i Radę, aby – działając w granicach ich uprawnień – niezwłocznie i w pełni informowały Parlament na wszystkich etapach procedur związanych z protokołem i jego odnowieniem na mocy art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 218 ust. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

Sprawozdawca zwraca się do Komisji o coroczne kontaktowanie się z Parlamentem w sprawie dodatkowych umów międzynarodowych z Republiką Zielonego Przylądka, tak aby mógł on monitorować całą działalność połowową w regionie, w tym działalność, która może być niezgodna z europejską polityką rybołówstwa, jak na przykład obcinanie płetw rekinom.

7.5.2015

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Maurice Ponga

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Przedmiotowy protokół zawarty między UE i Republiką Zielonego Przylądka musi być zgodny z nowym rozporządzeniem w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, w którym kładzie się szczególny nacisk na zrównoważone rybołówstwo i dobre zarządzanie, podkreślając też znaczenie spójności polityki w odniesieniu do wspólnej polityki rybołówstwa i celów UE w zakresie współpracy na rzecz rozwoju.

Protokół obejmuje okres 4 lat, gwarantując w ten sposób pewną stabilność.

Uprawnienia połowowe przyznane statkom UE są zgodne z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi i zaleceniami Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz przestrzegają zasady „dostępnej nadwyżki”. Należy zauważyć, że nowy protokół przewiduje identyczną pojemność referencyjną co poprzedni protokół. Poziom połowu jest zatem kontrolowany, ale zapewnia statkom europejskim dobre połączenie łowisk dzięki porozumieniom w sprawie połowów, zawartymi przez UE z Senegalem i Gwineą Bissau, co pozwala na wpisanie go do „regionalnej sieci aktywnych umów o partnerstwie w sprawie połowów”.

Poza płatnością łącznej rekompensaty 1 050 000 EUR za dostęp do zasobów rybnych i 1 200 000 EUR z tytułu opłat ponoszonych przez właścicieli statków omawiany protokół przewiduje roczną płatność w wysokości 275 000 EUR w dwóch pierwszych latach oraz 250 000 EUR w dwóch ostatnich latach na wsparcie rozwoju sektora rybołówstwa Republiki Zielonego Przylądka.

Wzrost sektorowych środków finansowych (wcześniej ich kwota wynosiła 110 000 EUR rocznie) powinien w lepszym stopniu odpowiadać potrzebom Republiki Zielonego Przylądka

w zakresie zwalczania połowów NNN poprzez wzmocnienie kontroli i nadzoru w jej wyłącznej strefie ekonomicznej, poprawę zarządzania zasobami rybnymi, wspieranie dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i współpracy regionalnej i międzynarodowej, poprawę jakości sanitarnej produktów rybołówstwa i promowanie rozwoju rybołówstwa nieprzemysłowego.

Mając na uwadze wyniki oceny poprzedniego protokołu, a także treść nowego protokołu, sprawozdawca opowiada się za wyrażeniem nań zgody.

*****

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Rybołówstwa jako komisji przedmiotowo właściwej, by zaleciła wyrażenie zgody na wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.5.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 21 - : 0 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Nirj Deva, Charles Goerens, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Patrizia Toia, Joachim Zeller
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Tiziana Beghin, Julie Ward

7.5.2015

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: José Manuel Fernandes

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Na podstawie upoważnienia udzielonego jej przez Radę Komisja Europejska rozpoczęła rokowania z Republiką Zielonego Przylądka w celu odnowienia protokołu do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka.

W wyniku tych rokowań nowy protokół został parafowany przez negocjatorów dnia 28 sierpnia 2014 r. Nowy protokół obejmuje okres czterech lat począwszy od dnia jego podpisania.

Głównym celem protokołu do umowy jest przyznanie statkom Unii uprawnień do połowów w obszarze połowowym Republiki Zielonego Przylądka, w poszanowaniu najlepszych dostępnych opinii naukowych i zaleceń Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) i, kiedy jest to zasadne, w granicach dostępnej nadwyżki. Celem ogólnym jest leżące w interesie obu Stron wzmocnienie współpracy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka, służącej ustanowieniu ram partnerstwa na rzecz rozwoju zrównoważonej polityki rybołówstwa oraz odpowiedzialnej eksploatacji zasobów rybnych w obszarze połowowym Republiki Zielonego Przylądka.

WPLYW NA BUDŻET: Ocena skutków finansowych załączona do projektu umowy przewiduje ogólną kwotę na poziomie 2792 mln EUR w środkach na zobowiązania i płatności w latach 2015–2018 (włącznie z wydatkami administracyjnymi na zarządzanie umową).

Roczną rekompensatę finansową na realizację umowy ustala się, jak następuje:

- **roczna rekompensata finansowa dotycząca dostępu do obszarów połowowych:**
- 550 000 EUR w pierwszych dwóch latach;

- 500 000 EUR w ostatnich dwóch latach;

podstawą tej kwoty jest pojemność referencyjna 5000 ton odpowiadająca kwocie 275 000 EUR w pierwszych dwóch latach i 250 000 EUR w ostatnich dwóch latach;

**- wsparcie rozwoju sektorowej polityki rybołówstwa Republiki Zielonego Przylądka
wynoszące:**

- 275 000 EUR rocznie w pierwszych dwóch latach;
- 250 000 EUR rocznie w ostatnich dwóch latach.

Wsparcie to jest zgodne z celami krajowej polityki rybołówstwa, a zwłaszcza z potrzebami Republiki Zielonego Przylądka w zakresie zwalczania nielegalnych połowów.

*****

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Rybołówstwa jako komisji przedmiotowo właściwej, by zaleciła Parlamentowi Europejskiemu wyrażenie zgody na projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.5.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 1 0 : 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean Arthuis, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Carlos Iturgaiz, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Indrek Tarand, Inese Vaidere, Marco Valli, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Andrey Novakov, Claudia Tapardel, Miguel Urbán Crespo, Anders Primdahl Vistisen, Tomáš Zdechovský
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Emilian Pavel

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	17.6.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 18 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Raymond Finch, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	José Blanco López, Marek Józef Gróbarczyk, Francisco José Millán Mon
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Tim Aker